

Arrest

nr. 306 165 van 6 mei 2024
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. STAES
Amerikalei 122 / 14
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 9 november 2023 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 10 oktober 2023 waarbij een inreisverbod van drie jaar wordt opgelegd (bijlage 13sexies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 14 november 2023 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. KELCHTERMANS, die *loco* advocaat P. STAES verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaten C. DECORDIER & T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 22 december 2022 wordt de verzoeker, op bevel van de onderzoeksrechter, aangehouden en opgesloten in de gevangenis te Antwerpen.

Op 6 oktober 2023 beslist het hof van beroep te Antwerpen dat de verzoeker onmiddellijk in vrijheid dient te worden gesteld onder naleving van de opgelegde voorwaarden én mits betaling van een borgsom van 40.000 euro.

Op 10 oktober 2023 wordt de borgsom betaald.

Op 10 oktober 2023 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde) tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op

verwijdering (bijlage 13septies). Deze akte vormt het voorwerp van een afzonderlijk beroep dat bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) is gekend onder het nummer RvV 304 946.

Op 10 oktober 2023 beslist de gemachtigde tevens om aan de verzoeker een inreisverbod van drie jaar op te leggen (bijlage 13sexies). Dit inreisverbod is de thans bestreden beslissing, die aan de verzoeker op 10 oktober 2023 ter kennis wordt gebracht. Deze beslissing is als volgt gemotiveerd:

“(…)

Aan de Heer:

Naam: L. (...)

Voornaam: E. (...)

Geboortedatum: (...).1993

Geboorteplaats: F., F. (...)

Nationaliteit: Albanië

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd voor het volledige Schengengrondgebied.

Wanneer betrokkene evenwel in het bezit is van een geldige verblijfstitel afgeleverd door één van de lidstaten, dan geldt dit inreisverbod enkel voor het grondgebied van België.

De beslissing tot verwijdering van 10.10.2023 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grand van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

x 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van drie jaar:

Betrokkene werd onder aanhoudingsmandaat geplaatst op 22.12.2022 voor heling, deelname aan bendevoering, feiten waarvoor hij later mogelijks veroordeeld kan worden.

Uit het dossier blijkt dat er ernstige aanwijzingen zijn dat betrokkene in samenspraak met een medeverdachte betrokken is bij grootschalige internationale cash transfers op ondergrondse wijze. Dergelijk ondergronds bankieren onder meer en ook gekend als hawala, door middel van tokens, zorgt ervoor dat illegaal vermogen en crimineel geld niet gedetecteerd kan worden en aldus en onder meer ook illegaal vermogen gecumuleerd kan worden in hoofde van een criminele organisatie; dergelijke handelingen maken de onderliggende misdrijven lucratief. In hoofde van betrokkene getuigt het van criminele ingesteldheid en ernstige normvervalsing. Aldus wordt de openbare veiligheid ernstig bedreigd.

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om de openbare orde te schaden. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel.

Betrokkene verklaarde in zijn hoorrecht van 02.10.2023 dat hij niet akkoord gaat met een terugkeer naar Albanië en een inreisverbod. Zijn moeder en zijn broer wonen hier. Hij wenst bij zijn moeder te zijn omdat ze kanker heeft en hij wenst haar te ondersteunen en te verzorgen. Hij verklaarde Albanië zo'n 12 jaar geleden te hebben verlaten. Hij woont sindsdien in België, Duitsland en Italië. Hij verhuisde regelmatig en is ook al terug geweest naar Albanië. Hij heeft nooit asiel aangevraagd. Zijn moeder en zijn broer wonen te Antwerpen. Hij zou ook nog een partner hebben in België. Zijn vader en zus wonen in Albanië. Betrokkene verklaarde dat zijn moeder en broer in België wonen. Hij verklaarde dat zijn moeder kanker heeft en dat hij bij haar wenst te blijven om haar te verzorgen. Echter, dit element kan niet aanzien worden als een buitengewone omstandigheid aangezien betrokkenen geen medisch attest voorleggen waaruit blijkt dat zijn moeder mantelzorg zou nodig hebben. Indien dit echter toch zou blijken, kan zijn moeder een beroep doen op diverse diensten die thuisverpleging aanbieden en dit in afwachting dat betrokkene eventueel kan terugkeren naar België.

Uit de verklaringen van de betrokkene blijkt dat hij een partner in België heeft. Betrokkene woont echter niet officieel samen met zijn partner en voert dus geen gemeenschappelijke huishouding. Daarnaast wisten zowel

betrokkene als zijn partner dat het gezinsleven in België vanaf het begin precair was, gelet op de illegale verblijfssituatie van betrokkene in België. Vooraleer het recht op gezinsleven gehandhaafd kan worden, dient betrokkene eerst gebruik te maken van de voor hem openstaande wettelijke verblijfsmogelijkheden. Uit het administratief dossier kan niet blijken dat hij dit gedaan heeft. Bij gevolg is dergelijke partnerrelatie niet gelijk te stellen aan een huwelijk en is er dus geen sprake van een gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM. Het koppel kan hun relatie altijd verderzetten in het land van herkomst van de betrokkene of elders.

Betrokkene heeft geen elementen aangebracht waarom hij niet kan terugkeren noch een stavingsstuk voorgelegd waaruit blijkt dat hij persoonlijk een rebel risico zou lopen onderworpen te worden. Een schending van artikel 3 EVRM wordt dan ook niet aangenomen.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris rekening gehouden met de specifieke omstandigheden, zoals bepaald in artikel 74/11.

(...)"

2. Over de ontvankelijkheid

Artikel 39/57 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) luidt als volgt:

"§1. De in artikel 39/2 bedoelde beroepen worden ingediend bij verzoekschrift binnen dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze zijn gericht.

Het verzoekschrift wordt ingediend binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht :

1° indien het beroep is ingediend door een vreemdeling die zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of die ter beschikking is gesteld van de regering;

(...)

§ 2. De in paragraaf 1 bepaalde beroepstermijnen beginnen te lopen :

1° wanneer de kennisgeving is gebeurd bij een ter post aangetekende brief met ontvangstbewijs, vanaf de eerste dag die volgt op deze waarop de brief aangeboden werd op de woonplaats van de geadresseerde of, in voorkomend geval, op zijn verblijfplaats of op zijn gekozen woonplaats;

2° wanneer de kennisgeving is gebeurd bij aangetekende brief of bij gewone brief, vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst;

3° wanneer de kennisgeving is gebeurd door afgifte tegen ontvangstbewijs, vanaf de eerste dag die volgt op de afgifte of de weigering tot ontvangst;

4° wanneer de kennisgeving is gebeurd per fax of bij elke andere bij deze wet toegelaten en niet in dit lid voorziene betekeniswijze, vanaf de eerste dag die volgt op die van de verzending.

De vervalldag is in de termijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervalldag verplaatst op de eerstvolgende werkdag.

Voor de toepassing van deze bepaling wordt als werkdag beschouwd, elke dag niet zijnde een zaterdag, zon- of feestdag."

De thans bestreden beslissing werd aan de verzoeker afgegeven op 10 oktober 2023. Overeenkomstig artikel 39/57, §2, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet begint de beroepstermijn dus te lopen vanaf 11 oktober 2023.

Om te bepalen over welke beroepstermijn de verzoeker precies beschikt, dient te worden nagegaan of de verzoeker zich op het ogenblik van de kennisgeving van de bestreden beslissing bevond in een welbepaalde plaats, zoals bedoeld in artikel 74/8 van de Vreemdelingenwet (cf. artikel 39/57, §1, eerste lid, 1°, van de Vreemdelingenwet). Het *in casu* relevante artikel 74/8, § 1, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 1. De nodige maatregelen kunnen worden genomen opdat de betrokkene de plaats waar hij wordt opgesloten, ter beschikking gesteld van de Regering of vastgehouden overeenkomstig de artikelen 7, 8bis , § 4, 27, 29, tweede lid, 44septies, § 1, 51/5, § 1, tweede lid, of § 4, derde lid, 51/5/1, § 1, tweede lid, of § 2, derde lid, 57/32, § 2, tweede lid, 74/5 of 74/6, niet zonder de vereiste toestemming verlaat.

Indien een verdachte of een veroordeelde, een vreemdeling in onregelmatig verblijf is, wordt de minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen of zijn gemachtigde door de directeur van de strafinrichting op de hoogte gebracht van zijn opsluiting in de strafinrichting en dit van bij de aanvang van zijn hechtenis. Na ontvangst van deze informatie gaat de minister of zijn gemachtigde over tot de identificatie door de nationale overheden van zijn land van herkomst. De minister of zijn gemachtigde is gerechtigd om alle documenten en inlichtingen die voor de vaststelling van de identificatie nuttig zijn, door elke Belgische overheid te doen overleggen. Van zodra de

identificatie is afgerond, zendt de minister of zijn gemachtigde onmiddellijk een document over aan de directeur van de strafinrichting dat aantoont dat de betrokkene is geïdentificeerd overeenkomstig artikel 1, 14°.

De vreemdelingen die in een strafinrichting zijn opgesloten en het voorwerp uitmaken van een uitvoerbare beslissing tot verwijdering, worden na voldaan te hebben aan de straffen opgelegd door de hoven en rechtbanken, onmiddellijk verwijderd of overgebracht naar een plaats die valt onder de bevoegdheid van de minister met het oog op hun effectieve verwijdering.

In afwijking van artikel 609 van het Wetboek van strafvordering en enkel indien de minister bevoegd voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen aantoont dat hij in de onmogelijkheid verkeert om onmiddellijk over te gaan tot verwijdering of overbrenging, kan degene die het voorwerp uitmaakt van een opheffing van een bevel tot aanhouding, krachtens een beslissing van een bevoegde overheid en voor zover hij het voorwerp uitmaakt ofwel van een uitvoerbaar koninklijk besluit tot uitzetting ofwel van een uitvoerbaar ministerieel besluit tot terugwijzing ofwel van een uitvoerbaar bevel tot verlaten van het grondgebied met bewijs van effectieve verwijdering, voor maximum zeven dagen vastgehouden worden met het oog op zijn effectieve verwijdering, of bij gebreke daaraan, zijn overbrenging naar een plaats die valt onder de bevoegdheid van de minister met het oog op zijn effectieve verwijdering. Deze vreemdeling wordt afgezonderd van de gemeenrechtelijke gevangenen.”

De wetgever heeft uitdrukkelijk voorzien dat de vreemdeling zich op het ogenblik van de kennisgeving reeds dient te bevinden in een welbepaalde plaats, zoals bedoeld in artikel 74/8 van de Vreemdelingenwet. In deze laatste wetsbepaling heeft de wetgever evenwel niet *nominatum* bepaald welke plaatsen precies vallen onder een ‘welbepaalde plaats’ in de zin van artikel 39/57, §1, tweede lid, 1°, van de Vreemdelingenwet. Artikel 74/8, §1, van de Vreemdelingenwet verwijst dienaangaande op algemene wijze naar de plaats waar de vreemdeling ofwel wordt “opgesloten”, ofwel wordt “ter beschikking gesteld van de Regering” ofwel wordt “vastgehouden”, dit “overeenkomstig de artikelen 7, 8bis, § 4, 27, 29, tweede lid, 44septies, § 1, 51/5, § 1, tweede lid, of § 4, derde lid, 51/5/1, § 1, tweede lid, of § 2, derde lid, 57/32, § 2, tweede lid, 74/5 of 74/6”. Het kan ook om een strafinrichting gaan. In dit kader verduidelijkt artikel 74/8, § 1, vierde lid, van de Vreemdelingenwet het volgende: “(...) kan degene die het voorwerp uitmaakt van een opheffing van een bevel tot aanhouding, krachtens een beslissing van een bevoegde overheid en voor zover hij het voorwerp uitmaakt ofwel van een uitvoerbaar koninklijk besluit tot uitzetting ofwel van een uitvoerbaar ministerieel besluit tot terugwijzing ofwel van een uitvoerbaar bevel tot verlaten van het grondgebied met bewijs van effectieve verwijdering, voor maximum zeven dagen vastgehouden worden met het oog op zijn effectieve verwijdering, of bij gebreke daaraan, zijn overbrenging naar een plaats die valt onder de bevoegdheid van de minister met het oog op zijn effectieve verwijdering.” Ook in dat geval en met het oog op de effectieve verwijdering kunnen derhalve maatregelen worden getroffen “opdat de betrokkene de plaats waar hij wordt opgesloten (...) niet zonder de vereiste toestemming verlaat”.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoeker op 22 december 2022 werd opgesloten in de gevangenis te Antwerpen, dit onder bevel tot aanhouding voor feiten van (onder meer) witwassen en deelname aan een criminele organisatie. Op 6 oktober 2023 beslist het hof van beroep te Antwerpen dat de verzoeker onmiddellijk in vrijheid dient te worden gesteld onder naleving van de opgelegde voorwaarden én mits betaling van een borgsom van 40.000 euro. Op 10 oktober 2023 wordt de borgsom betaald.

Op 10 oktober 2023 beslist de gemachtigde ten aanzien van de verzoeker tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Deze akte bevat drie onderscheiden beslissingen: een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten die werd getroffen in toepassing van artikel 7, eerste lid, 1° en 3°, van de Vreemdelingenwet, een beslissing om de verzoeker met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de Vreemdelingenwet zonder verwijl te doen terugleiden naar de grens en een beslissing om de verzoeker met toepassing van artikel 7, derde lid, en 74/8, §1, vierde lid, van de Vreemdelingenwet op te sluiten aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden. In de beslissing om de verzoeker op te sluiten, vervat in de bijlage 13septies, wordt het volgende gesteld: “Met de toepassing van artikel 7, derde lid en van artikel 74/8 §1, vierde lid (aanhoudingsmandaat) van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn/haar terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten: (...) Het is noodzakelijk om betrokkene ter beschikking van Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden om hem aan boord te laten gaan van de eerst volgende vlucht met bestemming Albanië” en “gelasten wij, K. V. (...), attaché, de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, de Directeur van de gevangenis te Antwerpen, om betrokkene vanaf 10.10.2023 te doen opsluiten, in de gevangenis te Antwerpen”.

Uit hetgeen voorafgaat en uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoeker op het moment waarop hij in de gevangenis van Antwerpen kennis nam van de bestreden beslissing (dit is op 10 oktober 2023 om 18u00) in deze strafinrichting was opgesloten onder het specifieke regime, zoals voorzien in artikel 74/8, §1, vierde lid, van de Vreemdelingenwet. De verzoeker was immers niet meer strafrechtelijk

vastgehouden, maar maakte voorheen het voorwerp uit van een opheffing van het bevel tot aanhouding onder voorwaarden. De verzoeker werd bij het betalen van de borgsom niet in vrijheid gesteld, maar hij werd met ingang van 10 oktober 2023 verder vastgehouden in de gevangenis van Antwerpen specifiek met het oog op zijn effectieve verwijdering naar Albanië.

Het staat dan ook vast en het wordt ter terechtzitting op zich niet betwist dat de verzoeker zich op het ogenblik van de kennisgeving van de bestreden beslissing bevond in een welbepaalde plaats, zoals bedoeld in artikel 74/8 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 39/57, §1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet beschikte de verzoeker bijgevolg over een beroepstermijn van tien dagen om de onderhavige vordering in te stellen.

In de akte van kennisgeving werd overigens het volgende vermeld:

"Akte van kennisgeving

Ik, ondergetekende, S.S. (...) dd. Directeur bij de gevangenis te Antwerpen heb de betrokkene kennis gegeven van deze beslissing(en) van 10.10.2023.

Naam: L. (...)

Voornaam: E. (...)

Geboortedatum: (...).1993

Geboorteplaats: F., F. (...)

Nationaliteit: Albanië

Er werd hem (haar), door mijn toedoen, een afschrift van deze beslissing(en) overhandigd.

Ik heb de betrokkene geïnformeerd over:

- de beroepsmogelijkheden:

Bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan een beroep tot nietigverklaring worden ingediend tegen de beslissing(en), overeenkomstig artikel 39/2, § 2, van de wet van 15 december 1980. Dit beroep moet binnen de dertig dagen na de kennisgeving van deze beslissing(en) door middel van een verzoekschrift worden ingediend. Indien de betrokkene zich bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de wet, of ter beschikking is gesteld van de regering, moet het verzoekschrift worden ingediend, krachtens artikel 39/57, § 1, tweede lid, van de wet van 15 december 1980.

Art. 39/57, § 1: De in artikel 39/2 bedoelde beroepen worden ingediend bij verzoekschrift binnen dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze zijn gericht.

Het verzoekschrift wordt ingediend binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht:

° 1° Indien het beroep is ingediend door een vreemdeling die zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of die ter beschikking is gesteld van de regering;

(...)

Onverminderd andere wettelijke en reglementaire modaliteiten, worden het hierboven bedoelde beroep en de hierboven bedoelde vordering ingediend door middel van een verzoekschrift, dat moet voldoen aan de vereisten vermeld in artikel 39/78 van de wet van 15 december 1980 en in artikel 32 van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (PR RvV). Zij worden ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij ter post aangetekend schrijven, onder voorbehoud van de afwijkingen voorzien bij artikel 3, § 1, tweede en vierde lid, van het PR RvV, aan de Eerste Voorzitter van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Gaucheretstraat 92-94, te 1030 Brussel."

De akte van kennisgeving maakt zodoende uitdrukkelijk melding van artikel 39/57, §1, tweede lid, 1°, alsook van de beroepstermijn van 10 dagen in het geval dat de vreemdeling op het ogenblik van de kennisgeving zich bevindt in een welbepaalde plaats, zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet.

Het voorliggende verzoekschrift werd ingediend via JBOX op 9 november 2023, terwijl de verzoeker op 10 oktober 2023 kennis nam van de bestreden beslissing. Het verzoekschrift werd derhalve ingediend buiten de wettelijk voorziene beroepstermijn van 10 dagen (artikel 39/57, §1, tweede lid, 1°, van de Vreemdelingenwet). Het beroep tot nietigverklaring is bijgevolg laattijdig ingesteld.

Van de vaststelling van de onontvankelijkheid van het beroep wegens laattijdigheid kan enkel worden afgezien wanneer een verzoekende partij aantoonst dat zij wegens overmacht werd verhinderd haar verzoekschrift tijdig in te dienen. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass., 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie

ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, "*Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid)*" in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

Ter terechtzitting werd de laattijdigheid van het beroep aan het tegensprekelijk debat onderworpen. Noch in het verzoekschrift, noch ter terechtzitting wordt evenwel een tegenbewijs aangebracht of een middel waaruit enige overmacht zou kunnen blijken die de verzoeker buiten zijn wil om in de onmogelijkheid zou hebben gesteld om het verzoekschrift in te dienen binnen de in de akte van kennisgeving vermelde termijn.

Ter terechtzitting wijst de advocaat van de verzoeker erop dat het een en het ander is misgelopen in de communicatie tussen het parket en de Dienst Vreemdelingenzaken. De verzoeker werd vrijgelaten onder voorwaarden die haaks staan op de latere beslissingen, zoals de voorwaarde om het Belgische grondgebied niet te verlaten. De advocaat van de verzoeker stelt dat de Raad zal oordelen over de tijdigheid van het beroep.

De beroepstermijn, bepaald in artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet, is van openbare orde en moet strikt worden toegepast. De Raad dient ambtshalve te onderzoeken of het beroep tijdig is ingediend en hij zou zijn bevoegdheid overschrijden indien hij een laattijdig ingesteld beroep toch ten gronde behandelt (RvS 18 juni 2004, nr. 132.671).

Door erop te wijzen dat het een en het ander zou zijn misgelopen in de communicatie tussen het parket enerzijds en de Dienst Vreemdelingenzaken anderzijds wat resulteerde in beslissingen die enige tegenstrijdigheid lijken te vertonen, toont de advocaat van de verzoeker geen overmacht aan. Er blijkt niet dat de verzoeker door deze omstandigheden buiten zijn wil om werd verhinderd om binnen de beroepstermijn van tien dagen een beroep in te dienen.

Nu geen overmacht is aangetoond en gelet op hetgeen voorafgaat, stelt de Raad vast dat het onderhavige beroep tot nietigverklaring laattijdig werd ingediend en dat het daarom niet-ontvankelijk is.

Het beroep is niet-ontvankelijk *ratione temporis*. Deze vaststelling volstaat om het beroep te verwerpen.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes mei tweeduizend vierentwintig door:

C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. DE GROOTE